

không?

Đ: Người đã nói hoàn toàn chính xác rồi đây! Những người biết kiểm soát và biết cách sử dụng trí tuệ của chính mình đều thoát ra khỏi mạng nhện của ta. Những người còn lại đều bị ta tóm gọn, điều này hiển nhiên như thể Mặt Trời luôn lặn ở đằng Tây vậy.

Con Quỷ nói rằng: “*Những người kiểm soát và biết cách sử dụng trí tuệ của chính mình đều thoát ra khỏi mạng nhện của ta.*”

H: Có phải đó là tất cả những gì cần làm để thoát khỏi việc bị hủy diệt vĩnh viễn? Không phải người đã nói rằng kẻ thù của người có thể làm gì để cứu rỗi con người hay sao?

Đ: Ta thấy rằng tư duy của người rất sâu sắc đây. Kẻ thù của ta - sức mạnh mà con người các người vẫn gọi là Chúa trời ấy - làm mọi thứ để cứu con người khỏi sự hủy diệt vĩnh viễn và chính vì lý do đó kẻ thù của ta chính là người mang đến cho con người quyền sử dụng trí tuệ của chính mình.

Nếu người sử dụng sức mạnh đó bằng cách duy trì sự kiểm soát với chính tâm trí của người, người sẽ trở thành một phần của nó khi người chết đi. Nhưng nếu người không chú ý đến việc sử dụng nó, ta sẽ có quyền lợi dụng sự bỏ bê đó thông qua quy luật của nhịp điệu thời miên.

H: Khi đã kiểm soát được một người, người chiếm được bao nhiêu phần trong con người đó?

Đ: Mọi thứ còn lại sau khi anh ta ngừng kiểm soát và sử dụng tâm trí của chính mình.

H: Nói cách khác, khi kiểm soát được một người, người chiếm đoạt tất cả những gì thuộc về cá nhân anh ta cho đến thời điểm anh ta không sử dụng tâm trí của mình nữa. Có đúng như vậy không?

Đ: Đó chính là cách làm việc của ta.

H: Người sẽ làm gì với những người dưới quyền kiểm soát của người khi họ chưa chết? Hay họ có ích gì cho người khi họ vẫn còn sống?